

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761561720992/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ANDET OPTRIN

AGNETE ALENE

Saa! . . . vel! — nu veed han alt — Ulykkelige Pi-
 gel —
 Hvi vilde du? — men vel! . . . Og han? — hvad vil 5
 han sige? —
 Han sig tilsidesat — for hvem? — Det staaer
 deri —
 Brav! — Før var heller ei det sidste Haab for-
 bi! — 10
 Han see sin Søn forsmædet, af . . . Himmel! — om
 jeg bliver
 Et Offer for hans Had, og for den usle Skriver! . . .
 Og det er lidt for ham, at hævne slig Foragt
 Paa mig — for ham, som har vor Velfærd i sin 15
 Magt! —
 Ulykkelige Mand! — min Fader! — Dog du vil-
 de . . .
 Men Jost er Fromhed selv . . . hvi dømmer jeg saa
 ilde? — 20
 Men hastig, som en Ild — Og — brave Mand tilgiv
 Min Dristighed! — lidt stolt — og meer end alt for
 stiv —
 Saa egensindig, som den Dydige kan være —
 Vel punktlig — næsten sær i dit Begreb om Ære . . . 25
 Ha jeg begriber let, hvor rasende du blev,
 Da du . . . Den dumme Kål, at flye den Mand mit
 Brev! —
 Og jeg! — o Harm! — hvortil kan ikke du forle-
 det — 30
 Leanders bittre Spot! . . . Hvorover kom hans
 Vrede? —
 Og min? . . . Jeg kiender ham — Og troer jeg, at
 han kan
 For Alvor spotte mig? — Og dog begyndte han! — 35
 Dog var han Skyld i Alt! —

HARLEQUIN PATRIOT

239

TREDIE OPTRIN
SKRIVER*) OG AGNETE

AGNETE

(I det hun seer Skriver, som har staaet sig bag paa Lende.)

5

AK! —

SKRIVER Lykkelige Vinde

Har blæst mig hid i Dag, o himmelske Gudinde! —
Ved alle Muserne! —

10

AGNETE

Forsværg dem ei! —

SKRIVER

Min Eed

Er klippefast — dog kun i Prosa, som De veed —

15

Der' Sprog . . .

AGNETE

SKRIVER

(Han falder hende i Talen.)

De smigrer mig — dog, at De var tilstæde,

20

O troe mig, det har lagt Biergdynger til min Glæ-
de! —

Dog Bierge selv er Støv! —

AGNETE

Nu er De alt for slem —

25

*) Jeg har den comiske Fornøielse, at kiende Herr Skriver personlig og næse — Det er ikke just Vittighed, eller Naturens forste Anlæg til et Genie, som han fattes, men det er megen Læsning, og næsten al Dømmekraft — følgende den Smag, der alene bilder en Digter — Endog dem af hans Ideer, i hvilke enten den goddædige Natur eller et lykkeligt Tilfælde har lagt en indvortes Værdie, og som under ethvert tænkende Væsens Hænder vilde blive skienne, endog dem fordærver han, da han hverken veed at ordne, eller at temperere, eller at polere dem, — og næsten altid enten anbringer dem paa det urette Sted, eller giver dem en urigtig Tone — Hans Øre, det eneste som han spørger til Raads, er fornøiet naar det bliver fyldt, og bedrager ham hvert Øieblik — Man kan ikke gjøre sig noget Haab om hans Forbedring, i Særdeleshed af to Aarsager — Den ene, at han har alt for gode Tanker om sig selv; og den anden, at han har et egennyttigt og nedrigt Hierte — hvilken sidste Omstændighed alene gier ham saa uskikket til Poesien, som en Øde-land eller et alt for godhiertent Menneske er det til at være Regnskabsfører — Jeg vil imidlertid gjerne troe, at der er en Deel Versifikaster, som Herr Skriver kan oversee; men han er den sidste af dem, hvis Talent et skikkeligt Menneske kan være bekendt at tænke paa meer end ti Secunder i Træk — De som er under ham, er tillige under al Satyre; og de bør overlades til sig selv, eller til Lægerne, eller til Politiet —